

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg vil gerne stille arbejdsministeren et spørgsmål vedrørende det, som arbejdsministeren var inde på med hensyn til, at arbejdsformidlingen skal gøres bedre. Kunne arbejdsministeren ikke give nogle eksempler på, hvilke tanker han har gjort sig i den retning, når han siger, at meningen med det her forslag er at gøre arbejdsformidlingen bedre?

Jeg mener ikke, at man gør en arbejdsformidling bedre ved på den måde at lave en konkurrence, som efter Socialdemokratiets opfattelse er ganske unødvendig. Der skal ikke tjenes penge på, at folk er arbejdsløse og skal anvises arbejde. Jeg synes, det er udtryk for en dårlig indstilling rent menneskeligt, at man vil gøre noget sådant, og derfor er vi imod det. Derfor vil jeg gerne spørge arbejdsministeren, hvad det er, der i dette forslag giver mulighed for en bedre arbejdsformidling.

Så skal jeg i øvrigt takke hr. Herluf Rasmussen for hans bemærkninger om dette med brugerbetalingen. Jeg synes også, det ville være en forringelse af hele vores arbejdsformidlingssystem, hvis vi indfører brugerbetaling på dette område.

Endelig har jeg et sidste spørgsmål til arbejdsministeren: Hvordan vil det gå med de 6.000–7.000 revalidender, som også skal med ind i det nye system? Det vil jo typisk være arbejdsformidlingen, der ikke har de gode arbejdspladser. Det vil jo være de »fine« arbejdsformidlinger, der får dem, og så vil det blive meget, meget vanskeligt at få placeret mange af de unge mennesker, som ødelægges på vore landeveje i dag, eller som ødelægges i vore fabrikker, hvor maskinerne ødelægger langt flere mennesker end før.

Jeg tror, man vil få en ringere arbejdsformidling ud af det, men jeg lytter da naturligvis gerne til de tanker, som arbejdsministeren kan have gjort sig om, hvordan man kan forbedre den.

Aage Frandsen (SF):

Selvfølgelig ved jeg godt – som arbejdsministeren åbenbart også gør – at der er sket ting i de sidste 20 år, men hvad er det, der er sket, der betinger, at man skal ændre på dette område? Det er jo det, vi snakker om. Det er ikke, hvad der sker i Østeuropa lige i øjeblikket.

I 1969 vedtog Folketinget imod SF's stemmer, at man nationaliserede arbejdsformidlin-

gen. Man oprettede et monopol på arbejdsformidlingsområdet, ved at man sagde, at nu måtte a-kasserne ikke formidle længere. Det var ellers dem, der havde haft 80–90 pct. af formidlingen før. Det måtte de ikke mere. Det var arbejdsmarkedets parter enige om. Det Konservative Folkeparti gik ind for det; et flertal i Folketinget gik ind for det.

Så har man senere hen lempet lidt med hensyn til a-kassernes mulighed for at lave parallelanvisning, men hvad er det nu, der gør, at man skal åbne mere op? Det kan godt være, at man ikke kan kalde det privatisering, men dele af det, som var offentligt før, og som man skulle have tilladelse til, vil man gøre helt frit.

Det kan være, at I, der repræsenterer regeringspartierne, ikke bryder jer om, at man kalder det privatisering, men det, som jeg synes vi mangler et argument for, er, at man skal have liberalisering på dette område.

Hvad er det, der bliver bedre ved det? Hvem er det, der får det bedre ved det? Er det de mennesker, der drejer sig om, dem, som skal have arbejde, som skal revalideres, der får det bedre? Jeg synes, der er al mulig grund til at frygte, at de, der bliver ladet tilbage i arbejdsministerens fine arbejdsformidling, ikke bliver de fine. Men man kan vel ikke lige i øjeblikket se, om det er det rigtige perspektiv.

Det, vi frygter, er altså, at man nok vil kunne sige, at vi har en fin offentlig arbejdsformidling, men spørgsmålet er, hvem det bliver arbejdsformidling for.

Glistrup (FP):

Da man i 1969 indførte den statslige arbejdsformidling som en monopolinstitution, var det på et tidspunkt, hvor man troede, at arbejdsløsheden ikke ville vende tilbage, og hvor man derfor godt kunne tillade sig den luksus at have en statslig arbejdsformidling.

I dag har vi jo ulykkeligvis et arbejdsløshedstal af størrelsesordenen 270.000, og så kan vi simpelt hen ikke tillade os den luksus mere at køre med en statslig arbejdsformidling. Nu er det vigtigt at sørge for, at alle arbejdsmarkedets chancer bliver udnyttet, og det er et statsligt foretagende bestemt ikke egnet til at sørge for, fordi det i den grad har været regelstyret, stift baseret på almindelige blanketudfyldninger og på, at man skulle følge nogle bestemte lister, i stedet for at få den bedste mand eller dame til lige det job, der passer.